

og ikke mindst, fordi det ærede Medlem ikke ønskede, at det efter Valget siddende Ministerium skulde blive siddende. Jeg tror, jeg kan forstaa det ærede Medlem, naar han taler, jeg kan forsikre ham for, at jeg forstod ham, den Gang han talte om Dagsordenen i Juni 1913. Jeg forstod saa udmærket godt, hvad han mente, og jeg maa sige, at Resultatet svarede ogsaa ganske til den Mening, man maatte lægge i hans Ord. Derved kom det nuværende Ministerium til at sidde som Grundlovsministerium det første Aar 1913 — 14, og det forlangte ingen særlig Beskyttelse. Det ønskede ikke, at noget Parti skulde støtte dem udover, hvad ethvert Parti mente var forsvarligt for dets egne Interesser. Ministeriet kunde hvert Øjeblik have mistet det parlamentariske Flertal, som det kun kunde raade over, naar to Grupper støtter det. Men nogen Særstilling ønskede Ministeriet ikke.

Saa udvidede i Virkeligheden det ærede Medlem denne Debat til ogsaa at omfatte, hvorledes Ministeriet nu er stillet, og sagde, at Ministeriet har en usædvanlig gunstig Stilling, fordi man mener, at man ikke ustraffet kan optræde imod det. Der maa jeg hævde — og jeg synes, der er nogen Grund til at udvide Debatten dertil —, at naar Folketinget enstemmigt har givet dette Ministerium et Tillidsvotum, maa det vel betyde, at dette Ministerium uændret skal fortsætte den Politik, som i Øjeblikket er den eneste i Landet, derfor ogsaa i og for sig den vigtigste for Landet, og saa maa ogsaa dette Ministerium forlange, at dette Tillidsvotum ikke ændres ved anden Optræden fra Partiers Side, men at Tillidsvotumet er saaledes, at hvad Ministeriet kræver for at fortsætte den Politik, som man mener er den eneste rette og rigtige for Landet, maa ogsaa ydes det. Hvis man derimod mener, at dette Ministerium ikke fører den rette Politik — og det er der Folk, der mener, og rimeligvis eller muligvis har det ærede Medlem ogsaa den Mening, det er mig egentlig ufatteligt, hvorledes det ærede Medlem ikke skulde have den Mening, saaledes som han ser paa radikal Politik og paa de Personer, der fører radikal Politik —, skulde man ikke have givet Ministeriet et Tillidsvotum. Men det har man gjort. Det ærede Medlem har selv indbragt Forslaget til Beslutningen, saa han maa jo vide, hvad der staar i den. Det er Ministeriets Stilling. Ministeriet forlanger ikke for sig nogen særlig gunstig Stilling paa anden Vis, men naar man har betroet dette Mi-

nisterium under den for Landet vigtigste Situation saa langt jeg kan huske tilbage, under en Situation, som vel alle maa mene er en af de vigtigste Perioder i den danske Historie, at føre Landets Politik, og naar Folketinget har foretaget dette Skridt enstemmigt, har Ministeriet den Stilling, som dermed er givet. Ganske vist har det undret mig, at det ærede Medlem overhovedet kunde gaa med til at indbringe Forslag til denne Beslutning. Det ærede Medlem gaar nemlig ud fra, at dette Ministerium er sammensat af Personer — det gælder hele det radikale Parti, men ganske særlig vel Ministeriets Medlemmer —, der optræder paa en fuldstændig uansvarlig Maade, i alt Fald naar de ikke er Medlemmer af Ministeriet. (*J. C. Christensen: Ja!*) Ja, jeg forstaa det godt, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg ikke har den Tro, f. Eks. overfor ham, at han bliver en anden, fordi han kommer i et Ministerium, end naar han er udenfor, jeg tror, at han bliver akkurat den samme. Jeg skal ikke karakterisere, hvorledes det ærede Medlem er, men jeg tror, han bliver akkurat den samme, enten han sidder i Ministeriet eller udenfor. Jeg antager, at han bruger de samme Midler og har de samme Maal i sin Politik. Og jeg tror at kunne sige paa mine Kollegers Vegne, at det ærede Medlem tager fejl af os, vi er ganske de samme indenfor som udenfor Ministeriet. Altsaa, den alt for velvillige eller den alt for kritiske Holdning — jeg søger efter Ord —, den pædagogiske Holdning, som det ærede Medlem indtager, naar han mener, at vi skal spærres inde i Ministeriet som i et Fængsel, for naar vi kommer ud, forbryder vi os mod Samfundet, vil jeg bede det ærede Medlem forlade. Jeg vil ogsaa mene, at det høje Folketing ikke kan dele dette Standpunkt. Man kan vel ikke have et Ministerium siddende i Landets alvorligste Periode paa dette, at man er nødt til at have dem til Ministre, for ellers gør de Ulykker. Hvis man ikke mener, at dette Ministerium sidder, fordi det kan føre Regeringen heldigt og godt for Landet i Øjeblikket, saa har man virkelig den Forpligtelse at optræde mod det. Der gives kun eet af to i dette Øjeblik.

Det ærede Medlems Udtalelser mod det radikale Parti bryder jeg mig ikke videre om at dvæle ved her. Da Partiet blev dannet, havde det ærede Medlem egentlig den Tro, at det let lod sig knuse. Da for ti Aar siden nogle faa Medlemmer forlod det Parti, som det ærede Medlem den Gang